

Sygn. akt II CSK 10/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa J.G.
przeciwko Gminnej Spółdzielni [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik powódki J.G. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 stycznia 2018 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniła wskazując, że konieczne jest rozważenie, „czy w świetle dyspozycji art. 65 k.c., 662 k.c. i 663 k.c. oraz materiału zgromadzonego w sprawie, czy Sąd Apelacyjny zasadnie dokonał wykładni zapisów umowy uznając, że strony w umowie określiły sposób rozliczenia nakładów koniecznych, a więc do wszystkich nakładów poczynionych przez powódkę należy stosować zasady zawarte w umowie”.

Przedstawione uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadzało się w istocie do żądania ponownego rozpoznania sprawy. W skardze nie przedstawiono wyводу prawnego, który nawiązywałby do którejkolwiek z przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ramach podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r.,

II UK 38/03, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04, nie publ.; z dnia 24 stycznia 2013 r., III UK 70/12, nie publ.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W odpowiedzi na skargę kasacyjną sformułowany został wniosek o „oddalenie kasacji”, a więc środka zaskarżenia, który zastąpiony został kilkanaście lat temu skargą kasacyjną. Wniosek o „oddalenie kasacji” jest ponadto nieadekwatny na etapie poprzedzającym ewentualne przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie pozostaje więc w jakimkolwiek związku z rozstrzygnięciem Sądu Najwyższego, o które należało wnosić, to jest o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w razie jej przyjęcia do rozpoznania - o jej oddalenie. Odpowiedź na skargę kasacyjną sprowadza się do kilkudziesięciu zdań w tym stwierdzenia, że „Sąd Apelacyjny prawidłowo dokonał, oceny wiarygodności i mocy dowodów...”, co oznacza, że autor odpowiedzi na skargę przyjmuje, że podstawą skargi kasacyjnej może być - wbrew regulacji przyjętej w art. 398³ § 3 k.p.c. - zarzut dotyczący oceny dowodów. W tej sytuacji przyjąć należało, że strona pozwana nie poniosła „kosztów niezbędnych do celowej obrony” w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Należało więc wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego oddalić (art. 98 § 1 k.p.c. a contrario w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).